

Opzettelijke zonde en oordeel van Hebreeën 10:26

Door Justin Johnson

Tot wie richt deze uitspraak zich? Wat is de opzettelijke zonde? Wie leeft in angst voor het vurige oordeel? Dit zijn belangrijke vragen als we kijken naar de dispensationele (= volgens de bedelingen) context van Hebreeën 10:26.

“Want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden;

Het publiek

Ten eerste wordt het gehoor van het boek gegeven aan degenen die Israëls beloften, wet, priesterschap, verbonden en toekomstige hoop in die komende hemelse stad zullen ontvangen, zie Hebr. 7:12 en 13:14:

“Hebr. 7:12: Want het priesterschap veranderd zijnde, zo geschiedt er ook noodzakelijk verandering der wet.

“Hebr. 13:14: Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige.

Aangezien deze leerstukken zijn gereserveerd voor Israël en niet kunnen worden verzoend met de genadeleer van de apostel Paulus, moet onmiddellijk worden erkend dat de brief aan de Hebreeën niet bedoeld is voor onze deelname die vandaag onder Gods genade leven, zie Ef 3:1-2:

“Ef. 3:1-2: 1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

Het publiek is dan ook het profetische Israël, geen Joden of Heidenen onder de bediening van Paulus.

Ten tweede wordt Hebreeën vaak beschreven als sprekend tot de ongelovige Hebreeën die de Messias verwerpen. Maar als dit waar is, dan zou het voor de Christus-afwijzende Saulus onmogelijk zijn geweest om Gods genade te ontvangen, terwijl hij dat duidelijk deed "ondanks de Geest der genade", die met Pinksteren werd gegeven.

In plaats daarvan spreekt het vers (Hebr. 10:26) tot degenen die al deelnamen aan het nieuwe verbond. Dit komt overeen met de vorige tien hoofdstukken van het boek.

De passage verwijst vier keer naar "ons" in de directe context. De schrijver zegt: "laten we naderbij komen", "laten we vasthouden... zonder te wankelen", "laten we... provoceren tot goede werken", en "onzelf bijeenbrengen".

De "ons" mensen zijn degenen die de Geest van genade al hebben gehoord en ontvangen. Ze werden aangemoedigd om zonder aarzelen vast te houden aan de voorschriften van het nieuwe verbond, aangezien het hun tweede en laatste kans was om het koninkrijk zonder zonde binnen te gaan, zie Hebr. 11:16-18:

“16 Maar nu zijn zij begerig naar een beter, dat is, naar het hemelse. Daarom schaamt Zich God hunner niet, om hun God genaamd te worden; want Hij had hun een stad bereid. 17 Door het geloof heeft Abraham, als hij verzocht werd, Izaak geofferd, en hij, die de beloften ontvangen had, heeft zijn eniggeborene geofferd, 18 (Tot denwelken gezegd was: In Izaak zal u het zaad genoemd worden) overleggende, dat God machtig was, hem ook uit de doden te verwekken;

Dit inzicht is de sleutel tot het beantwoorden van de overige vragen.

De opzettelijke zonde

De reden dat het publiek wordt aangespoord om "vast te houden" en "goede werken" te doen, is omdat hun volharding en toelating tot het koninkrijk afhankelijk is van hun gedrag, zie Markus 13:13:

"En gij zult gehaat worden van allen, om Mijns Naams wil; maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

Natuurlijk, als we de openbaring in Romeinen 3-5 begrijpen, weten we dat het onmogelijk is voor iemand, onder het evangelie van genade, om enig werk te doen om Gods vergeving, die ons nu door Gods genade is toegerekend, veilig te stellen of vrij te geven, zie Rom 5:11:

"En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.

Hoewel we nu reeds al genieten van de voordelen van Gods geestelijke zegeningen, zie Ef. 1:3:

"Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus.....

.....ontvangt Israëel die geprofeteerde voordelen pas als het koninkrijk komt. Ze moesten volharden "tot het einde" om redding te ontvangen die door het bloed van Christus was gekocht, zie 1 Petr. 1:9,13:

"9 Verkrijgende het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid der zielen.....13 Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.

De opzettelijke zonde wordt begaan door een deelnemer aan de Geest van genade van het nieuwe verbond die terugviel in ongeloof, twijfel en zonde. Dat blijkt uit de vermaningen na deze krachtige waarschuwing:

"Hebr. 10:35: Werpt dan uw vrijmoedigheid niet weg,....."

"Hebr. 10:38:.....en zo iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen.

"Hebr. 10:39: Maar wij zijn niet van degenen, die zich onttrekken ten verderve,....."

Denk ook aan de waarschuwing van Hebr. 6:6 voor degenen die "afvielen" van de basiselementen van geloof:

*"Hebr. 6:4-6: 4 **Want het is onmogelijk**, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, 5 En gesmaakt hebben het goede woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw, 6 **En afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering**, als welke zichzelf den Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken.*

De gelovige Hebr. hadden deel aan de "hemelse gave" en de Heilige Geest die "ze deed wandelen in [Gods] inzetten" zie Ez. 36:27:

"En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzetten zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen.

Hun opzettelijke zonde was in strijd met de voorziening en volharding van de Heilige Geest tegen het nieuwe verbondsbloed van Christus. Dit was een grotere straf waard dan de eerste keer dat Israël Gods verbond verwierp, zie Heb 10:28-29:

“28 Als iemand de wet van Mozes heeft te niet gedaan, die sterft zonder barmhartigheid, onder twee of drie getuigen; 29 Hoeveel te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden, die den Zoon van God vertreden heeft, en het bloed des testaments onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was, en den Geest der genade smaadheid heeft aangedaan?”

Het vurige oordeel

Als we Hebr. 10:26 met succes uiteengezet hebben, dan valt vers 27 eenvoudig op zijn plaats.

“Hebr. 10:27: Maar een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden.

De vurige verontwaardiging en het oordeel over de zonde kunnen niet voor onze deelname zijn vandaag die “vrede met God” hebben en “staan in genade”, zie Rom. 5:1-2:

“1 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij (= met) God, door onzen Heere Jezus Christus; 2 Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.

Hoewel het de bestraffing van de ongelovige Hebr. 10:27 zou beschrijven, kon het hen niet in de eerste plaats aanspreken, omdat ze nooit deel hebben genomen aan het nieuwe verbond en meer terecht de “tegenstanders” zouden zijn die in het vers (Hebr. 10:27) staan.

In plaats daarvan valt deze angst voor het oordeel op degenen die deel hebben aan het verbond en in de verleiding komen om het te verwerpen, net als degenen die in opstand kwamen onder het verbond van Mozes.

De Hebr. 10:26-27 van Petrus, Jakobus en Johannes staan vol met aanmoedigen om te volharden totdat het koninkrijk komt, terwijl ze consequent goede vruchten afwerpen. Als deze overgebleven Hebr. 10:26-27 gelovigen goede werken zouden doen, dan zou toelating tot het koninkrijk verzekerd zijn en zouden ze de redding ontvangen die door het bloed van Christus was gekocht, zie 2 Petr. 1:10-11:

“10 Daarom, broeders, benaastigt u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen. 11 Want alzo zal u rijkelijk toegevoegd worden de ingang in het eeuwig Koninkrijk van onzen Heere en Zaligmaker, Jezus Christus.